

Aile: Son kale

Yusuf Kaplan, 21 Temmuz 2019,

<https://www.yenisafak.com/yazarlar/yusufkaplan/aile-son-kale-2052122>

Aileyi savunuyorum.

Ailenin olmadığı, yok olduğu bir dünyanın varolamayacağını, yok olacağını, yok olmaya mahkûm olacağını görüyorum.

Ailenin insanın insanlığının, insan kalmasının yegâne kökü, temeli, son kalesi olduğunu düşünüyorum.

AİLE, HER ŞEYİN TEMELİ

Aile ne, peki?

Aile, kök demek benim için.

Her şeyin kökü olarak görüyorum aileyi.

Her şeyin temeli.

İnsanın insanı ve hayatı tanımasının, zaaflarını öğrenmesinin ve aşmasının, zorluklara göğüs gerebilmesinin zemini.

İyinin ve kötünün, iyiliğin ve kötülüğün idrak edilebilme yeri.

İyi aile, iyi insan tohumları eker.

Kötü aile, insanı ıskalar, insanı keşfedemez, insanlığından eder.

İnsan, hakikat demektir bir açıdan bakıldığında.

Aile, insanın yeşerdiği, hakikati sulayan bahçe.

Çünkü insan, Allah'ın (cc) bütün isimlerinin ve sıfatlarının mazhargâhıdır.

İnsan, hakikatin hem kendisi ve ifadesi hem de temsilcisi ve ifade edicisi.

Hem zarfı hem de mazrufu hakikatin.

Hem dışı hem içi.

Hem kabuğu hem özü, ekirdeği.

Hem z hem de sözü.

İnsan eşref-i mahlkattır. Bütün insanlık.

Bu yüzden hilafetle mükellef kılınmıştır.

Hilfet, rububiyet ve ubudiyet diyalektiği ile işleyen, yeşeren kulluk bilincidir. Emanet bilinci demektir kulluk bilinci.

Kopmaz bir bağ'la bağlıdır Yaratıcısına.

nsiyet ortak vasfıdır ailenin de, insanın da, insanın Yaratıcısıyla ve tabiatla irtibatının da.

ÖZGüRLüğüN SİGORTASI: MAHREMİYET

Mahremiyetin olmadığı yerde, ünsiyet biter, insan özgürlüğünü yitirir.

zgrlğn yitirir çünkü biricikliğini yitirir; kendine özü olan'ı kaybetmiştir, kendine özü alan'ıysa işgal edilmiştir.

Mahremiyetin bitmesi, samimiyetin hayatımızdan çekilip gitmesi ve bizi ruhsuzluğa mahkûm etmesiyle sonuçlanacaktır.

Mahremiyet, i ve dış, kendi ve kendi olmayan (ben ve öteki değil!) ayırımı üzerinden yükselir.

İnsanın zgrlğnn, biricikliğinin sigortasıdır mahremiyet.

FEMİNİZM, KADIN DüşMANIDIR!

Feminizm, kadın düşmanıdır. İnsan düşmanıdır. Toplum düşmanıdır.

Feminizm kadın düşmanıdır. Çünkü kadını düşünmez; kadını güç ilişkilerinin nesnesi ve kölesi yapar.

Kadını, eril güç ilişkileri üzerinden tanımlar; kadını, erkeğe göre konumlar; kadının özgünlüğü, kendine özgülüğü, yaratılıştan sahip olduğu kadınısı zelilikleri yok sayılır.

Kadının, bedeninin kendi mülkü olduğu fikri, modern hurafedir, erkek-kadın ilişkilerinin ontolojik şiddet üzerinden kurulmasına zemin hazırlar bu.

Kadının bedeninin kendi mülkü olduğunu iddia etmesi, bedenine istediği gibi tasarrufta bulunma özgürlüğüne sahip olduğunu düşünmesi, Tanrı'ya meydan okumasıdır.

Son kertede kendi putunu kendi yapan ve tapan çağdaş paganizm biçimiyle karşı karşıyayız.

Bütün bu fikirlerin felsefî temelini oluşturan Aydınlanma düşüncesinin “modern paganizmin yükseliş” olarak tanımlanması oldukça anlamlıdır (şaşmaz aydınlanmacı Peter Gay tarafından hem de!).

Feminizm, modern paganizmin ifadesi Aydınlanma düşüncesinin çocuğudur.

Özelde feminizmde, genelde cinsellikte üç dalgadan sözediyoruz.

Birinci dalga, kadının çiğnenen onurunu gündeme taşıdı.

Bu konuda Batı toplumlarında kadının önemli ekonomik ve siyasî haklar elde etmesini sağladı.

İkinci dalga, 1960'ların cinsel devrim dalgasıdır. İki dünya savaşının sürüklediği yıkımdan kaçış biçimi.

İNSANI HEDONİZMİN KÖLESİ YAPMAK...

Üçüncü dalga, cinsel devrim dalgasının kaçınılmaz sonucudur: Cinsel devrim, toplumsal cinsiyet eşitliği gibi ayartıcı bir postmodern hurafeye dönüşerek, eşcinsellikle, cinsiyet cinayetiyle sonuçlanmıştır.

Er ve dişi türlerinden oluşan insan hayatında, yapay olarak hibrit / melez, üçüncü bir cins inşa edilmeye çalışılıyor zoraki olarak: Er-dişi!

Yapay bir cinsiyet inşası bu: İnsanın tanrılaşma sürecinin karikatürü yani.

Burası tam bir çıkmaz sokaktır: Posthumanizm'in (insan-sonrası'nın) ve transhumanizm'in (insan-ötesi'nin) başlangıç noktasıdır.

İnsan türünü libido / hedonizm (hazcılık) üzerinden tanımlamayan ve insanı tanımayacak kadar insanlığından uzaklaştıran bir çıkmaz sokak.

İnsanı, hedonizmin kölesi yapmak, insanın düşünme ve duyma melekelerini iptal etme, Mestroviç'in duygu-ötesi toplum olarak tarif ettiği kapana kısıtılma felâketine uç verecektir kaçınılmaz olarak.

Sözün özü: Aile son kaledir. Ailenin en güçlü son kalesi ise Türkiye'dir.

Türkiye'de aileyi çökertecek projeler gırla her tarafta...

Televizyonlarda neredeyse bütün diziler aileyi kurşuna dizmekten başka bir şey yapmıyor!

Sabah kadın kuşağı programları ailenin köküne kibrit suyu dökmekten, kadını aşağılamaktan başka bir şey yapmıyor!

Sosyal medyanın algı operasyonlarıyla nasıl canavara dönüştüğünü görüyoruz.

Aileyi koruyamazsak insan türünün yok olmasına engel olamayız.

Aileyi savunamazsak, insanı savunamayız.

Aileyi kaybedersek, insanı kaybederiz, insan kalamayız.